

Capra, junca și oaia, în companie cu leul

Gheorghe Asachi

Capra, oaia și o juncă
Cu un leu foarte cumplit,
Care domnea în o luncă,
Între ii s-au învoit
În companie dineoare
De a face-o vânătoare,
Și precum li se cuvine
Să se-mpartă între sine.

Capra-n cursă ce-au întins
Pe un cerb întâi au prins,
Și a ei vânat îndată
Către soții săi arată.

Atunci leul, împărat,
Pe brâncă au numărat,
Zicând: De știu socoteală,
Suntem patru la-mpărțeală.
Pre vânat apoi-mparte,
Făcându-și dintâi o parte.
Zis-au: Asta mie-o iau,
Pentru că mă cheamă leu,
Partea a doua se cuvine,
După drept, celui mai tare,
Ș-asta cred c-o știți pre bine!
Partea a tria o rădic
Pentru că sunt mai voinic,
Iar cu partea de pe urmă
Socoteala ni să curmă:
Pre cel ce brânc-a să-ntindă
Îl sugrum și-l fac merindă!